

«متمم ترامپ» در راهبرد امنیتی آمریکا

راهبرد امنیت ملی جدید آمریکا(NSS) که به نازگی رونمایی شد، تحت نفوذ گروه‌های ذینفع و شخصیت‌های مختلفی قرار گرفته است: آنهایی که در واشنگتن مهار چین و روسیه را اولویت می‌دانند، آنهایی که می‌خواهند شعار «عظمت را دوباره به آمریکا بازگردانیم»(MAGA) را به اروپا گسترش دهند و افرادی که آرزوی سلطه بر نیم کره غربی را دارند. این راهبردیانی می‌کند که نیم کره غربی باید از نظر سیاسی، اقتصادی، تجاری و نظامی تحت کنترل آمریکا باشد. این «متمم ترامپ» دکترین مونرو است؛ سیاستی در سال ۱۸۲۳ که می‌گوید قدرت‌های اروپایی نباید در آمریکای لاتین مداخله کنند. این دکترین راه را برای برتری آمریکا در این منطقه تا اواخر قرن بیستم هموار کرد، با این حال، واشنگتن در سه دهه گذشته آن را نادیده گرفت. بر اساس «متمم ترامپ»، آمریکا حق دارد دکترین مونرو را احیا کند. برای این منظور، حضور نظامی خود در منطقه را مجدداً تنظیم خواهد کرد، نیروی دریایی را برای کنترل مسیرهای مهاجرت و قاچاق غیرقانونی افزایش خواهد داد و استقرارهایی در مرزها خواهد داشت. علاوه بر این، از «برتری سیستم نظامی» برای دستیابی به منابع انرژی و معدنی در منطقه استفاده خواهد کرد. راهبرد امنیتی ملی جدید خواهان نیم کره‌ای «عاری از تهاجم خصمانه خارجی با مالکیت دارایی‌های کلیدی» است تا «رنجبره‌های تأمین حیاتی» را کنترل و از «دسترسی مستمر به مکان‌های راهبردی کلیدی» اطمینان حاصل کند. این سند پیشنهاد می‌کند که آمریکا «در نیم کره غربی به عنوان یک نقش‌آفرین برای امنیت و رفاه ما ... برتری داشته باشد؛ این امر به ما اجازه می‌دهد با اطمینان در مکان و زمان لازم از خودمان دفاع کنیم.» با این هدف، «استقرارهایی هدفمند برای تأمین امنیت مرزی و شکست کارتل‌ها» انجام خواهد داد. مهاجرت با جرایم مواد مخدر و کنترل مرزها مرتبط است. راهبرد امنیت ملی هشدار می‌دهد که جریان‌های مهاجرت، منجر به «محو تمدن» در اروپا خواهد شد. این امر منعکس کننده دیدگاه‌های نظریه‌پردازان «عظمت را دوباره به آمریکا بازگردانیم» مانند استیون میلر، معاون رئیس دفتر سیاست‌گذاری و جی. دی. ونس، معاون رئیس جمهور است. در این راستا، کوری شیک، سند راهبرد امنیت ملی را بخشی از «یک جنگ فرهنگی» توصیف می‌کند. آمریکای لاتین در خط مقدم قرار دارد: بسیاری از مهاجران در «نیم کره غربی» از آنجا می‌آیند. راهبرد امنیت ملی می‌گوید که رهبران ملی در منطقه «فهرمانان منطقه‌ای را به خدمت خواهند گرفت» و اتحاد با دولت‌های همفکر «گسترش خواهد یافت» تا در مبارزه با «تروریست‌های مواد مخدر، کارتل‌ها و سایر جنایتکاران فراملی» همکاری کنند و «به ما در توقف مهاجرت غیرقانونی و بی‌ثبات‌کننده کمک کنند.» راهبرد امنیت ملی توجه بسیار بیشتری به مسئله مهاجرت و جرایم سازمان‌یافته دارد تا اینکه بر چالش‌های مربوط به چین یا اهمیت جنگ اوکراین برای امنیت غرب تمرکز کند. همانطور که مایکل کیویج می‌نویسد، «راهبرد ترامپ خطر نظامی کردن مسائلی را دارد که ماهیت نظامی ندارند.» مسئله مهاجرت بر مسائل امنیتی سنتی مانند رشد زرادخانه‌های هسته‌ای، پاسخ‌ها به راهبردهای نظامی چین و روسیه، و روابط با اروپا، ژاپن و استرالیا سایه می‌اندازد. این سند حتی در بخش‌های مربوط به نیم کره غربی، گنج‌کننده است و حذفیات چشمگیری دارد. این سند هنگام اشاره به «نیم کره غربی»، (در ۵ صفحه از ۳۱ صفحه) بدون اشاره به کانادا (که ترامپ قبلاً گفته باید الحاق به ایالات متحده را بپذیرد) فقط به آمریکای لاتین می‌پردازد. همچنین به روابط با مکزیک با برزیل، یا فروپاشی هائیتی اشاره‌ای نمی‌کند. این برنامه آشفته، متناقض و مبهم چندین مشکل دارد که کمترین آن، همانطور که خوان گابریل توکاتلیان خاطرنشان می‌کند، این است که «هژمونی با سلطه یکسان نیست.» یک رهبر هژمون با دولت‌های تابع توافق می‌کند، منافعی ارائه می‌دهد و منافعی دریافت می‌کند و به ترغیب و گاهی اجبار متوسل می‌شود. در گذشته آمریکا در این منطقه سرمایه‌گذاری می‌کرد، اعتبار ارائه می‌داد، و از دموکراسی و بازارهای آزاد حمایت‌وزمانی که منافعش تهدید می‌شد از اجبار استفاده می‌کرد. ترامپ رویکردی متفاوت را پیشنهاد می‌کند: دسترسی به منابع بدون جبران خسارت؛ استفاده از اجبار به جای مذاکره با نخبگان محلی (از طریق جنگ‌های تعرفه‌ای و قطع کمک‌های توسعه)؛ ارائه بودجه به دولت‌های هم‌فکر (همانطور که با ژانتین انجام داده است)؛ و تهدید به مداخله نظامی، همانطور که اکنون در ونزوئلا، بدون احترام به حقوق بین‌الملل انجام می‌دهد. این سیاست‌ها در تضاد با سیاست چین است که بیش از دود دهه بدون این که شرطی تحمیل کند، در ازای دسترسی به منابع، سرمایه‌گذاری و اعتبار ارائه کرده است. سند راهبرد امنیت ملی بیان می‌کند که آمریکا باید از «اهرم مالی و فناوری برای ترغیب کشورها» به رد کردن «کمک‌های خارجی کم‌هزینه» استفاده کند.

جهان همچنان خشونت‌آمیزتر و بی‌نظم‌تر می‌شود. بر اساس ارزیابی سالانه شورای روابط خارجی، این شورا، به شدت نگران تهدیدات مرتبط با درگیری‌ها برای امنیت ملی و ثبات بین‌المللی ایالات متحده هستند که احتمالاً در سال ۲۰۲۶ پدیدار یا تشدید می‌شوند. در این گزارش، کارشناسان شورا، درگیری‌های جهانی را بر اساس احتمال وقوع و آسیب بالقوه آنها به منافع ایالات متحده ارزیابی می‌کنند و برای اولین بار، فرصت‌هایی را برای اقدام پیشگیرانه شناسایی می‌کنند.

در هجده سال گذشته، مرکز اقدام پیشگیرانه (CPA) از کارشناسان سیاست خارجی آمریکا نظرسنجی کرده است تا خطری را که منابع جاری و نوظهور درگیری‌های مسلحانه در سراسر جهان برای منافع ملی ایالات متحده ایجاد می‌کند، ارزیابی کند.

منطق این اقدام ساده است: سیاست‌گذاران ایالات متحده اغلب در مواجهه با بحران‌های مرتبط با درگیری‌ها که توجه و منابع را از اولویت‌های دیگر منحرف می‌کند و حتی منجر به مداخلات نظامی بزرگی می‌شود که به قیمت جان آمریکایی‌ها تمام می‌شود، غافلگیر می‌شوند. افراد درگیر اغلب پس از آن ابراز تأسف می‌کنند و می‌گویند که مقامات باید برای جلوگیری یا آمادگی برای این بحران‌ها اقدامات بیشتری انجام می‌دادند. بنابراین، هدف از بررسی اولویت‌های پیشگیرانه (PPS) نه تنها آگاه کردن سیاست‌گذاران پر مشغله آمریکایی از منابع اولیه بی‌ثباتی در دوازده ماه آینده است، بلکه کمک به آنها برای تصمیم‌گیری در مورد اینکه کدام یک از آنها فوری‌تر هستند نیز می‌باشد.

نیاز سیاست‌گذاران آمریکایی به آینده‌نگری و کاهش فعال خطرات مرتبط با درگیری هر ساله افزایش می‌یابد. جهان بدون شک خشن‌تر و بی‌نظم‌تر شده است. در واقع، تعداد درگیری‌های مسلحانه اکنون در بالاترین حد خود از پایان جنگ جهانی دوم است. علاوه بر این، بخش فرایند‌های از این درگیری‌ها، درگیری‌های بین کشورها هستند که روند پس از جنگ سرد را معکوس کرده‌اند. ایالات متحده به‌طور منحصربه‌فردی در معرض خطر فرایند درگیری‌های مسلحانه قرار دارد، زیرا هیچ قدرت دیگری به اندازه آمریکا متحد و تعهدات امنیتی ندارد.

دولت دوم ترامپ به دنبال پایان دادن به بسیاری از درگیری‌های جاری، مانند درگیری‌های جمهوری دموکراتیک کنگو، نوار غزه و اوکراین، و همچنین بین هند و پاکستان و کامبوج و تایلند بوده است. با این حال، هم‌زمان، به رفتارهای بی‌ثبات‌کننده غیر ضروری، به‌ویژه تهدید به استفاده از زور و سایر اقدامات قهری علیه چندین کشور، از جمله متحدانش، به‌ویژه در نیمکره غربی، دست زده است. متأسفانه، این کشور همچنین به‌طور سیستماتیک عناصری از دولت ایالات متحده را که به پیش‌بینی استراتژیک، پیشگیری از درگیری و ایجاد صلح اختصاص داده شده بود، بدون جایگزینی آنها با چیزی بهتر، از بین برده است. بودجه مرتبط در این فرایند کاهش یافته است. این اقدامات هم‌بی‌فایده و هم کوتاه‌بینانه هستند.

امیدواریم که دولت ترامپ در ماه‌های آینده با عدم فاصله گرفتن از متحدان و شرکای مهم، مسیر خود را تغییر دهد و در عین حال تأکید بیشتری بر تلاش‌های بالادستی که برای ترویج صلح و ثبات، به‌ویژه در مناطقی که برای ایالات متحده مهم هستند، داشته باشد. یافته‌های PPS امسال می‌تواند در این زمینه کمک کند.

PPS از کارشناسان می‌خواهد که تنها احتمالات سیاسی و نظامی نسبتاً مجزا – به‌طور دقیق سسی مورد – را که در طول یک تلاش اولیه جمع‌آوری اطلاعات، در دوازده ماه آینده محتمل تشخیص داده شده‌اند، ارزیابی کنند. بنابراین، این نظرسنجی برای ارزیابی خطر ناشی از روندهای کلی مانند گرایش جهانی، تغییرات جمعیتی یا پیشرفت‌های فناوری طراحی نشده است. قضاوت در مورد این روندها که می‌توانند به راحتی باعث درگیری‌های خشونت‌آمیز شوند، در یک بازه زمانی کوتاه بسیار دشوار است. همچنین PPS تلاشی برای ارزیابی خطر مرتبط با رویدادهایی مانند زلزله، آب و هوای نامساعد، بحران‌های بهداشت عمومی یا مرگ یک رهبر خاص نمی‌کند. این رویدادها می‌توانند باعث بی‌ثباتی شوند، اما احتمال آنها ذاتاً غیرقابل پیش‌بینی است. با این حال، به پاسخ‌دهندگان این فرصت داده می‌شود تا نگرانی‌های مرتبط با درگیری دیگری را که به نظرشان شایسته توجه است، شناسایی کنند. این پیشنهادات در فهرست «سایر نگرانی‌های ذکر شده» آمده است.

امسال، این نظرسنجی شامل یک ویژگی جدید بود: از پاسخ‌دهندگان خواسته شد تا آنچه را که به نظر آنها فرصت‌های امیدوارکننده‌ای برای جلوگیری و مدیریت درگیری در سراسر جهان است، به اشتراک بگذارند. نتایج اصلی به‌طور جداگانه

COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS

در بخش «فرصت‌های پیشگیری و حل و فصل درگیری» مورد بحث قرار گرفته‌اند. در نهایت، نتایج منعکس‌کننده نظر کارشناسان در زمان انجام نظرسنجی در نوامبر ۲۰۲۵ است. جهان دائماً در حال تغییر است، بنابراین ارزیابی‌های ریسک ژئوپلیتیکی باید به‌طور منظم به‌روزرسانی شوند. CPA این کار را با ابزار تعاملی «ردیاب منازعات جهانی» برنده جایزه خود انجام می‌دهد.

▼ روش‌شناسی پیش‌بینی

مرکز اقدام پیشگیرانه، این پژوهش را در سه مرحله انجام داد:

۱. درخواست برای نظر دادن در باره احتمالات

در اکتبر ۲۰۲۵، شورای روابط خارجی از پلتفرم‌های مختلف رسانه‌های اجتماعی برای دریافت پیشنهادات در مورد درگیری‌های احتمالی برای گنجاندن در نظرسنجی استفاده کرد. این شورا با کمک کارشناسان منطقه‌ای داخلی، فهرست درگیری‌های احتمالی را به سی مورد احتمالی که هم در سال ۲۰۲۶ محتمل و هم به‌طور بالقوه برای منافع ایالات متحده مضر تلقی می‌شدند، محدود کرد.

۲. نظرسنجی از کارشناسان سیاست خارجی

در نوامبر ۲۰۲۵، این نظرسنجی برای تقریباً ۱۵۰۰ مقام دولتی، کارشناسان سیاست خارجی و دانشگاهیان ایالات متحده ارسال شد که تقریباً ۶۲۰ نفر از آنها پاسخ دادند. از هر یک از آنها خواسته شد تا تأثیر بر منافع ایالات متحده و احتمال هر گزینه را طبق دستورالعمل‌های کلی تخمین بزنند (به تعاریف ماتریس ارزیابی ریسک مراجعه کنید).

۳. رتبه‌بندی مناقشات

سیس نتایج نظرسنجی بر اساس رتبه‌بندی آنها امتیازدهی شد و متعاقباً احتمالات بر اساس جایگاه‌شان در ماتریس ارزیابی ریسک مربوطه، در یکی از سه سطح اولویت پیشگیرانه (یک، دو و سه) طبقه‌بندی شدند.

▼ سطح یک

احتمال بالا؛ تأثیر بالا

▲ افزایش درگیری بین نیروهای امنیتی اسرائیل و فلسطینی‌ها در کرانه باختری بر سر ساخت شهرک‌های اسرائیلی، حقوق سیاسی فلسطینیان و جنگ در غزه.

▲ تجدید جنگ در نوار غزه، که ناشی از افزایش درگیری‌های بین شبه‌نظامیان حماس و نیروهای امنیتی اسرائیل است، بحران انسانی را عمیق‌تر و بی‌ثباتی منطقه‌ای را تشدید می‌کند.

▲ تشدید جنگ روسیه و اوکراین، ناشی از گسترش حملات به زیرساخت‌های حیاتی و مراکز جمعیتی هر دو طرف.

▲ عملیات نظامی ایالات متحده که گروه‌های فراملی را هدف قرار می‌دهد، به حملات مستقیم در ونزوئلا منجر می‌شود و دولت مادورورایی ثبات می‌کند.

▲ افزایش خشونت سیاسی و ناآرامی‌های مردمی در ایالات متحده، که با افزایش خصومت سیاسی و استقرار نیروهای امنیتی داخلی تشدید می‌شود.

احتمال متوسط؛ تأثیر بالا

▲ درگیری مسلحانه مجدد بین ایران و اسرائیل، ناشی از تلاش‌های ایران برای بازسازی برنامه هسته‌ای خود و بازسازی شبکه منطقه‌ای گروه‌های ضداسرائیلی.

▲ یک نهاد دولتی یا غیردولتی یک حمله سایبری بسیار مخرب مبتنی بر هوش مصنوعی به زیرساخت‌های حیاتی ایالات متحده انجام دهد.

▲ فشار نظامی، اقتصادی و سیاسی تشدید شده توسط چین بر تایوان، بحران شدید تنگه تایوان را با مشارکت سایر کشورهای

جنگ

تحلیل شورای روابط خارجی آمر